

עת"מ 8851/08
קבוע ליום 19.2.09

1. אבו דהים, ת.ז. 080797939
2. אבו דהים, ת.ז. 906164330
3. אבו דהים, ת.ז. 038690616
4. אבו דהים, ת.ז. 411132087
5. המוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר - ע.ר.
כולם ע"י ב"כ עוה"ד יותם בן הלל ואו יוסי וולפסון
ואו חוה מטרס-עירון ואו סיני בן-ארי ואו עביר גיבראן
ואו עידו בלום ואו נירית חיים
מהמוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר
מרחוב אבו עוביידה 4 ירושלים 97200
טל: 02-6283555 פקס: 02-6276317

בית משפט המחוזי
בירושלים (53)

16-02-2009

נתקבל / נבדק

כשעה
התייך

העותרים

55899
55871

המוקד להגנת הפרט
נכנס ביום
13-02-2009
14835

- נגד -

מדינת ישראל - משרד הפנים
ע"י פרקליטות מחוז ירושלים (אזרחי)
מרחוב מח"ל 7, מעלות דפנה
ת.ד. 49333 ירושלים 91493
טל: 02-5419508 פקס: 02-5419582

המשיב

כתב תשובה

בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד מיום 2.2.09, מתכבד המשיב להגיש תשובתו לעתירה.
עניינה של עתירה זו בסירוב בקשת העותרים 1,3 לאיחוד משפחות עבור בני זוגם.
עמדת גורמי הביטחון מצביעה על מניעה ביטחונית להתיר את שהיית העותרים 2,4 בישראל.
מידע עדכני המצוי בידי גורמי הביטחון, מייחס לקרוב משפחה מדרגה ראשונה של העותרת 2,
אבו דהים, תושבת האזור, פעילות במסגרת ארגון הטרור חמא"ס.
על פי מידע נוסף, העותר 4, —, אף הוא תושב האזור, קשור לפעילי טרור ולאדם העוסק
בפעילות תומכת טרור.
בנוסף, קיים מידע מדיעני עדכני חסוי הקושר את בני משפחת העותרים לפעילות במסגרת
ארגון טרור.
המשיב נכון להציג בפני בית המשפט הנכבד, במעמד צד אחד, את החומר החסוי בעניינם של
העותרים.
להלן יובאו העובדות הרלוונטיות הנוגעות לעניינם של העותרים, ולאחר מכן תובא המסגרת
המשפטית ועמדת המשיב בכל הנוגע לעתירה זו.

התשתית העובדתית

- למען הנוחות, תפורט התשתית העובדתית ביחס לעותרים 1-2 באופן נפרד, ולאחר מכן, תובא התשתית העובדתית הנוגעת לעותרים 3-4.

אבו דהים

- העותר 1, _____ אבו דהים (להלן יקרא: " _____"),** הינו תושב קבע, יליד 1973. העותרת 2, _____ (להלן תקרא: " _____"), הינה תושבת האיוור, ילידת 1976. בהתאם למידע שבפני המשיב, _____ ו _____ נישאו זה לזה ביום 20.6.00, ולהם ארבעה ילדים משותפים: מאסה ילידת 2001, השאם יליד 2004, _____ ילידת 2005 ו _____ ילידת 2007. פרט לבת _____, נרשמו כל ילדיו של _____ במרשם האוכלוסין.
- בשנת 1988 נעצר _____ על רקע מעורבותו בהפרות סדר. בחלוף מספר שנים, במהלך שנות ה-90 המוקדמות, הגביר _____ את מעורבותו בפעילות כנגד ביטחון המדינה, ונעצר על ידי גורמי הביטחון בגין מעורבותו בפעילות חמא"ס, ושוחרר לאחר כשנה. במהלך מעצרו הודה האח _____ כי הוא גוייס לחמא"ס, ובמסגרת פעילותו הוא אף גייס שתי חוליות לחמא"ס.
- ביום 28.6.01 הגיש _____ בקשה לאיחוד משפחות עבור אשתו, מה'א, שמספרה 01/376. **הענקת בקשת אחמ"ש מס' 376/01 מצ"ב ומסומן מ/1**
- בסמוך למועד הגשת הבקשה, נשלחו שאילתות לגורמי הבטחון, לקבלת עמדתם בבקשת העותרים. עמדת משטרת ישראל הועברה ביום 31.7.01, ובה הומלץ שלא להיענות לבקשה. לפיכך, נשלחה שאילתא למטא"ר בענין ביום 6.11.01, ועמדתו הועברה ביום 30.12.01 ולפיה – "אין הערות".
- במסגרת הטיפול בבקשה, התבקשו בני הזוג ביום 8.1.02 להמציא מסמכים נוספים לתמיכה בבקשתם, ובין היתר: תעודת גירושין ע"ש _____ מבעלה הקודם, הסבר לענין מועד הנישואין אישורי עבודה, תעודות לידה וכו'. מסמכים מסוימים התקבלו בלשכת המשיב ביום 18.6.02. **הענקת הדרישה להמצאת מסמכים מצ"ב ומסומן מ/2**
- בקשת העותרים לאיחוד משפחות סורבה, לראשונה, ביום 22.7.02, בהתאם להחלטת הממשלה מיום 12.5.02. **הענקת ההדעה על סירוב הבקשה מצ"ב ומסומן מ/3**
- על החלטה זו הוגש ערר באמצעות ב"כ בני הזוג דאז, עו"ד קוטינה, ביום 26.8.03. בהתאם לחוראות תיקון חוק הכניסה לישראל (חוראת שעה), התשס"ג-2003, נענה עו"ד קוטינה כי הטיפול בבקשת העותרים יימשך. **הענקת הודעת הערר מיום 26.8.03 והודעת המשיב מיום 27.8.03 מצ"ב ומסומן מ/4 ו-מ/5 בהתאמה.**

8. באותו מועד, נשלחו שאילתות לגורמי הביטחון, לקבלת עמדתם העדכנית בבקשת בני הזוג. עמדת המשטרה התקבלה ביום 29.9.03, ולפיה – אין הערות. עמדת השב"כ התקבלה ביום 23.11.03, ולפיה – אין הערות.
9. במסגרת הטיפול בבקשה, התייצבו בני הזוג בלשכת המשיב ביום 23.6.04, ומסרו מסמכים להוכחת מרכז חייהם בישראל. באותה עת נערך בירור עם העותרים, ולאחריו – אושרה בקשת העותרים במובן זה שנמסרה להם הפנייה למת"ק התקפה לשנה.
- העתק ההפניה למת"ק מיום 23.6.04 מצ"ב ומסומן מ/6**
10. בני הזוג הגישו בקשה להארכת היתר המת"ק ביום 22.5.05, ולאחר קבלת עמדות גורמי הביטחון, ושליחת שאילתא למל"ל, נמסרה להם ביום 12.7.05 הפנייה למת"ק התקפה לשנה.
- העתק הבקשה להארכת היתר המת"ק מיום 22.5.05 מצ"ב ומסומן מ/7**
- העתק ההפניה למת"ק מיום 12.7.05 מצ"ב ומסומן מ/8**
11. בהמשך לאמור, ביום 4.7.06 הוגשה בקשה נוספת על ידי בני הזוג, להארכת היתר השחייה שברשות _____ עמדת המטא"ר בבקשה התקבלה כבר ביום 20.3.06, ולפיה – אין הערות. עמדת השב"כ התקבלה ביום 13.8.06, ולפיה – אין הערות. כמו כן, נשלחה שאילתא למל"ל בעת הגשת הבקשה, לקבלת מידע אודות מרכז חייהם של בני הזוג. תשובת המל"ל התקבלה בסמוך למועד זה, ולפיה – אין מידע חדש. לפיכך, ביום 5.9.06 נמסרה לבני הזוג הפנייה נוספת למת"ק, התקפה לשנה.
- העתק ההפניה מיום 5.9.06 מצ"ב ומסומן מ/9**
12. בקשה נוספת להארכת היתר המת"ק הוגשה על ידי בני הזוג ביום 5.8.07. עמדת המטא"ר התקבלה כבר ביום 4.6.07, ולפיה – אין הערות, ועמדת השב"כ התקבלה ביום 16.10.07, ולפיה – אין הערות. ביום 25.10.07, עת התייצבו העותרים בלשכה, נמסרה להם הפנייה למת"ק התקפה לשנה.
- העתק ההפניה למת"ק מיום 25.10.07 מצ"ב ומסומן מ/10**
13. ביום 8.3.08 רצח אחיהם של _____, העותר 1 ו _____, העותרת 3, אבו דהיס, שמונה מתלמידי ישיבת "מרכז הרב" בירושלים.
14. לאחר פינוג רצחני זה, ומשהתבררו נסיבותיו, לרבות תמיכת בני משפחת אבו דהיס, במעשה הנפשע שביצע בנם המחבל, והזדהותה עם ארגון הטרור חמא"ס, החליט מנחל מינהל האוכלוסין, מר יעקב גנות, לבטל את היתר השחייה שניתן לעותרת במסגרת הבקשה לאיחוד משפחות.
- כפי שיפורט להלן, משפחת אבו דהיס, משפחת העותרים הינה משפחה המזוהה עם ארגון החמא"ס מזה שנים רבות: אבי העותרים 1,3 הינו **פעיל חמא"ס ותיק ומרכזי בשכונה**. **העותר 1, בעלה של _____, היה חבר בעבר בהנהגת החמא"ס בשכונה, ואף נעצר בעבר**

בגין פעילותו בחוליית המא"ס. אח נוסף, _____, שתור מחוייל לאחר הפיגוע, נחקר במהלך שנת 2006, ובחקירתו עלה כי הוא עמד בקשר עם מעילי ג'יהאד עולמי.

העתק החלטת ראש רשות מינהל האוכלוסין מצ"ב ומסומן מ/11

15. יודגש כי אף לולא היתה מתקבלת החלטתו של מר גנות, תוקף ההיתר שבידי _____ היה פג במהלך חודש אוקטובר 2008.
16. בעתירה מצוין כי ביום 14.5.08 שלחה העותרת 5 הודעות ערר על ההחלטה ללשכה המשפטית במשרד הפנים. מסמך זה לא אותר בלשכה המשפטית. מטעמים השמורים עמם, בחרו העותרים שלא לשלוח את הודעת הערר לגורם מקבל ההחלטה.
17. ביום 11.1.09 התקבלה עמדתו העדכנית של השב"כ בעניינם של בני הזוג, _____ ו_____ מעמדה זו עולה כי בידי השב"כ ישנו מידע עדכני המייחס לבן משפחתה מדרגה ראשונה של _____, תושב האזור, פעילות במסגרת ארגון החמא"ס.
18. ביום 25.12.08 הודיעה הח"מ לבית המשפט הנכבד כי בכוונת המדינה לזמן את _____ לשימוע ואו לתחקור בפני גורמי הבטחון, על מנת להתרשם הימנה באופן בלתי אמצעי. דא עקא, העותרים הודיעו ביום 4.1.09 לבית המשפט הנכבד ולמשיב כי _____ מוותרת על זכותה לשימוע, ומסרבת להתייצב לתחקור בפני גורמי הבטחון.
19. למותר לציין כי בעקבות סירובה של _____, תושבת האיזור, לשתף פעולה עם גורמי הבטחון ולבוא לתחקור בפניהם, ונוכח כלל נסיבות הענין בענינה, קרי- מחד גיסא, מידע עדכני הנוגע לקרוב משפחתה מדרגה ראשונה, ומאידך גיסא, סירובה להתייצב לתחקור, וכל זאת על רקע מעורבות משפחת אבו דהים- משפחת בעלה, בפעילות ובהזדהות עם ארגון טרור, אין זאת אלא, כי המשיב התחזק בעמדתו בענין חידוש היתרי השהיה לעותרת.
- למותר לציין, שבנסיבות הענין בכללותן, סירובה של העותרת דגן, כשלעצמו, היה מצדיק הוא לבדו, את אי הארכת היתרי השהיה שבידה.

1: אבו דהים

20. העותרת 3, _____, הינה תושבת קבע, ילידת 1984 (להלן תקרא: "_____"). העותר 4, _____ אבו-דהים ת.ז. _____, הינו תושב האזור, יליד 1969 (להלן יקרא: "_____"). עפ"י קובץ מרשם האוכלוסין, בני הזוג נישאו ביום 26.2.05 ולהם שני ילדים הרשומים במרשם האוכלוסין במעמד תושבי קבע: מחמד יליד 2006 ואסיה ילידת 2007.
21. ביום 24.5.06 הגישה _____ בקשה לאיחוד משפחות שמספרה 992/06, עבור בעלה, _____, תושב הרשות הפלסטינית.
- העתק הבקשה לאיחוד משפחות מס' 992/06 מיום 24.5.06 מצ"ב ומסומן מ/12**
22. במועד הגשת הבקשה נשלחה שאילתא למטא"ר. עמדתו התקבלה ביום 30.5.06, ולפיה "אין הערות". כמו כן, באותו מועד שוגרה שאילתא למוסד לביטוח לאומי, לקבלת מידע אודות מרכז חייה של _____ נמסר למשיב ביום 24.6.06 כי לא נערכה חקירה בעניינה.

23. ביום 29.6.06 התקבלו במשרדי המשיב מסמכים נוספים בעניינו של _____, אשר נדרשו במועד הגשת הבקשה ובין היתר: טופס קורות חיים לאבחון בטחוני, ת.לידה, ת.גירושין מנישואין קודמים, חוזה נישואין, תצהיר לעניין עיסוקו, תצהירים לעניין חשבונות שוטפים, העתק חשבונות שוטפים, וכו'.
24. לאחר קבלת טופס קורות החיים, ביום 5.7.06 שוגרה שאלתא לשב"כ, לקבלת עמדתו בבקשת העותרים.
25. ביום 5.12.06 התקבל במשרדי המשיב מכתב מבי"כ בני הזוג, עו"ד נסים אבו קטיש, אשר ביקש לברר את מצב הטיפול בבקשה. עו"ד אבו קטיש נענה ביום 10.12.06 כי טרם התקבלה החלטה בבקשה. בקשה נוספת התקבלה מצדו של עו"ד אבו קטיש ביום 25.1.07.
- העתק התכתובת בין הצדדים מיום 5.12.06, ומיום 10.12.06 מצ"ב ומסומן מ/13**
26. ביום 30.1.07 שלח המשיב תזכורת לשב"כ, בבקשה לקבל עמדתו בבקשת האחמ"ש. במסגרת זו, צוין כי העותר _____, הינו אחיה של _____ געאביץ, תושבת האיזור, אשר עבורה הוגשה בקשה לאיחוד משפחות (בקשה מס' 120/06). בקשה זו סורבה, מאחר ובהתאם למידע שעלה בעיניה אצל השב"כ, התברר כי היה בכוונתה לבצע פיגוע התאבדות, וכן מאחר וקיים מידע אודות אחיה, לפיו הינו פעיל בארגון טרור. ביום 23.8.07 נשלחה תזכורת נוספת לשב"כ.
27. ביום 9.7.07 וביום 28.8.07 התקבלו אצל המשיב פניות נוספות מטעם עו"ד אבו קטיש, שביקש לברר את מצב הטיפול בבקשה. פניה נוספת התקבלה טלפונית ביום 23.10.07, וביום 3.2.08 התקבל מכתב נוסף.
- העתקי מכתביו של ב"כ העותרים מצ"ב ומסומנים מ/14**
28. בשל העיכוב בקבלת עמדת השב"כ, נענה בי"כ העותרים על מכתביו ביום 10.2.08, כי בקשת העותרים לאיחוד משפחות נמצאת בבדיקה אל מול גורמים נוספים, ועם מתן החלטה יודיעוהו.
- העתק מכתבו של המשיב מיום 10.2.08 מצ"ב ומסומן מ/15**
29. כאמור לעיל, ביום 8.3.08 ביצע אחיה של _____, _____ אבו דהים, את הפיגוע בישיבת "מרכז הרב" בירושלים, במהלכו נרצחו שמונה מתלמידי הישיבה.
30. לאחר פיגוע רצחני זה, משהתבררו נסיבותיו, לרבות תמיכת בני המשפחה, ובכלל זה העותרים 2,4 בפעילות טרור, כפי שפורט לעיל, החליט מנהל מינהל האוכלוסין, מר יעקב גנות, להודיע לעותרים דגן על סירובו לאשר את בקשת העותרים לאיחוד משפחות. ההחלטה על סירוב הבקשה נשלחה לעותרים ביום 16.3.08.
- העתק החלטת המשיב מיום 16.3.08 מצ"ב ומסומן מ/16**
31. ביום 14.5.08 שלחה העותרת 5 הודעת ערר על החלטת המשיב ללשכה המשפטית של משרד הפנים. כאמור לעיל, מטעמים השמורים עם העותרים, לא נשלחה הודעת הערר והתזכורות לה לגורם מקבל ההחלטה. הודעת הערר לא אותרה בלשכה המשפטית של משרד הפנים, כמו גם התזכורות לה.

32. ביום 23.12.08 התקבלה עמדתו העדכנית של השב"כ המצביעה על מניעה בטחונית לאישור הבקשה לאחמ"ש. כאמור לעיל, על פי מידע זה, חסין, תושב הרשות הפלסטינית, קשור לפעילי טרור ולאדם העוסק בפעילות תומכת טרור.

בקשה לביטול צו הביניים

33. בית המשפט הנכבד מתבקש לבטל את צו הביניים שניתן על ידו, לאור המידע המודיעיני המצביע על סיכון חנובע משהייתם של העותרים 2,4 בישראל.
34. כאמור, בהתאם למידע זה, המפורט לעיל, שני העותרים קשורים לפעילי טרור _____, תושבת האיזור, קשורה בקשרי משפחה לפעיל בארגון החמא"ס, 1 _____; אף הוא תושב האיזור, קשור לפעילי טרור ולאדם העוסק בפעילות תומכת טרור.
35. סירובה של _____ לשפת פעולה עם גורמי הבטחון ולהתיצב לתחקור בפניהם מחזקת את עמדת המשטרה לפיה אין לחתיר את שהייתה בישראל, מטעמים בטחוניים.
36. יצוין, כי עמדת המשיב בבקשת העותרים למתן צו ביניים מיום 18.11.08, בה הודיע המשיב כי הוא אינו מתנגד לכך שיתן צו ביניים בעניינה של _____, הוגשה ללא שהיה במינוי, ובפני בית המשפט הנכבד, המידע המודיעיני הבטחוני.
37. זאת ועוד, אחד מן הטעמים למתן הצו בענינו של _____ (שמעולם לא החזיק בהיתר שהיה בישראל), כפי שפורטו בהחלטה מיום 26.11.08, היה כי המידע ביחס אליו, בדבר היותו אחיה של _____ געאביץ, אשר עלתה בפני גורמי הבטחון כמי שבכוונתה לבצע פיגוע התאבדות, טרם אושר אצל גורמי הבטחון. בניו לבני, לא זו בלבד שתכנו של המידע דגן, אושר, התברר עוד כי ישנה מניעה בטחונית הנובעת מ _____ עצמו, בעצם קשריו שלו עם פעילי טרור.
38. נוסף על כך כי ברשות השב"כ מידע מודיעיני עדכני נוסף, שהיוו חסוי, הקושר את משפחת העותרים, קרי- משפחת אבו דהים, לפעילות במסגרת ארגון טרור.
39. משפורטו עיקרי המידע המודיעיני, הן ביחס לעותרת 2, _____, והן ביחס לעותר 4, _____, באופן נפרד, מידע המצביע על סיכון ממשי מהתרת שהייתם בישראל, מן הראוי כי בית המשפט הנכבד יתחשב באמור, ויבטל את צו הביניים בעניינם.
40. הלכה למעשה, בית משפט נכבד זה אישר את עמדת משרד הפנים, וסירב ליתן צווי ביניים בעתירות מנהליות כאשר ביסוד הסירוב לבקשה לאיחוד משפחות עומדת מניעה בטחונית. עתירות מנהליות שיש בהן בנימוק זה נדחו לגופן (לענין סירוב בית המשפט הנכבד ליתן צווי ביניים, ר' החלטה בבש"א 2089/07 התאם אלפרוק ואח' נ' שר הפנים, ר' החלטותיו של מותב נכבד זה בבש"א 280/08 סעאדה פאטמה נ' משרד הפנים, בש"א 254/08 עזאם סבאח נ' משרד הפנים, בש"א 263/08 ופאא חליל קלב ואח' נ' שר הפנים, בש"א 686/08 מוחמד נימר תלג'ה נ' שר הפנים, בש"א 473/08 וג'יה זעאנין נ' שר הפנים, ור' החלטותיו של כבוד השופט עדיאל בבש"א 301/08 מריאל אלערוזי נ' שר הפנים, בש"א 629/08 עמאר אסילה נ' שר הפנים). ר' לענין זה סעיף ד.4.ד לנוהל "השמיעה הרצופה", המוחל בימים אלו בבית המשפט הנכבד.

41. פרטי המידע המדיעניני החסוי יובאו בפני בית המשפט הנכבד לעיונו במעמד צד אחד.

42. לפיכך, מתבקש בית המשפט הנכבד להורות על ביטול צו הביניים שניתן בעתירה, ביחס לשני העותרים.

43. ביטול צו הביניים מתבקש, אף לאור העובדה כי חיתר המת"ק שהיה בידי העותרת 2 פקע לפני מספר חודשים; ברשות גורמי הבטחון מידע עדכני המייחס לבן משפחתה של מדריגה ראשונה פעילות במסגרת ארגון החמא"ס, והעותרת בחרה שלא לשתף פעולה בתחקור שייערך לה עם גורמי הבטחון. ואילו ביחס לעותר 4, הרי שותר זה, לא קיבל מעולם חיתר שהיה בישראל, ובהתאם לחוות דעת גורמי הבטחון, עותר זה קשור לפעילי טרור. בנסיבות אלו, אין כל מקום להותיר את צו הביניים על כנו, בין חיתר נוכח סיכוייה הקלושים של העתירה.

להלן פירוט עמדת המשיב לגופו של ענין:

התשתית המשפטית

44. חוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952 קובע, כי מי שאינו אזרח ישראלי או בעל אשרת עולה או תעודת עולה, אינו בעל זכות קנויה לשבת בישראל, וכי ישיבתו בישראל מותנית ברשיון שיבה שינתן לו על-פי חוק זה.

45. הסמכות למתן רישיונות ישיבה ושיקול הדעת לשימוש בה מסורים לשר הפנים או מי שהוסמך לכך על-ידו. בהתאם למדיניות שר הפנים הנהוגה מזה שנים רבות, לא יוענק רשיון לישיבת קבע בישראל לזרים, אלא במקרים חריגים, בהם מתקיימים שיקולים מיוחדים. בנושא זה נפסק בבג"צ 758/88 קנדל נ' שר הפנים, פ"ד מו(4) 505, 520 כי:

"על פי סעיף 1(ב) לחוק הכניסה לישראל" מי שאינו אזרח ישראלי או בעל אשרת עולה או תעודת עולה תהיה ישיבתו בישראל על פי רשיון ישיבה לפי חוק זה". הסמכות למתן רשיון כזה ושיקול הדעת לשימוש בה, מסורים לשר הפנים, המשיב. החוק והתקנות שהתקנו מכוחו (תקנות הכניסה לישראל) אינם מגדירים את הקריטריונים להענקת רשיון כזה. למשיב נתון שיקול דעת רחב בנושא... עמדתו של המחוקק ברורה: מי שאינו אזרח ישראלי או עולה לפי חוק השבות, אין לו זכות כניסה או שהייה בארץ אלא ברשות, ואף אשרה או רשיון ישיבה שניתנו לו רשאי המשיב, לפי סעיף 11
131- לחוק, לבטלם בכל עת ללא מתן נימוק"

46. מתוך הכרה בחשיבות התא המשפחתי, החליט שר הפנים לעגן את האפשרות להעניק מעמד

בישראל אף לבני זוג של תושב קבע, בכפוף לבדיקה פרטנית של נסיבות כל מקרה ומקרה.

47. במשרד הפנים הותוותה מדיניות המאפשרת להעניק מעמד והיתרי כניסה ושהייה בישראל במסגרת הליך לאורך זמן וזאת מתוך רצון למנוע פירוד בין מרכיבי התא המשפחתי. העניקת המעמד ומתן היתרי שהייה בישראל ניתנים לאחר הפעלת שיקול דעת רחב וענייני, בהתאם לסמכויות המסורות לשר הפנים בחוק הכניסה לישראל.

48. לענין זה לא למותר יהא להדגיש, כי המחוקק לא קבע כי נישואיו של אדם לתושב קבע בישראל, הם כשלעצמם, מעניקים אוטומטית, רשיון לישיבה בישראל, אלא הותיר בענין זה שיקול דעת רחב לשר הפנים. בהקשר זה יוער כי בבג"צ 754/83 רנקין ואח' נגד שר הפנים ואח', פ"די לח(4) 113, 116 נקבע מפי כבוד השופט ברק (כתוארו אז), לענין מתן אזרחות מכח חוק האזרחות, כדלקמן (ויפיים דברים אלו לעניין מתן רשיון ישיבה בישראל מכח חוק הכניסה לישראל, מקל – וחומר) :

"אכן, בהצעת חוק האזרחות, תשי"ב-1951, הוצע כי נישואין יעניקו אזרחות מיום הנישואין (סעיף 6), אך הצעה זו לא נתקבלה על ידי הכנסת, אשר החליפה את ההסדר המוצע, בהסדר לפיו נישואין מקלים על הדרישות שיש למלא, אך אינם מיייתרים את שיקול הדעת של שר הפנים....
בכך הצטרפה ישראל לרשימה ארוכה של מדינות, השוללות את העקרון כי נישואין עצמם (או מירוקם) מביאים לשינוי אוטומטי באזרחות בני הזוג, והכירה בעקרון עצמאות האזרחות, לפיו התאזרחותו של בן זוג נקבעת על פי תנאיו שלו, תוך מתן הקלה מסוימת בהתחשב בנישואין."

49. על פי ההלכה הפסוקה, מתחם שיקול הדעת, המוקנה לשר הפנים, בבואו לחלטי בבקשה ליתן לנתין זר רשיון לישיבה בישראל, על פי סמכותו לפי חוק הכניסה לישראל, מינו רחב ביותר. לענין זה ראה בבג"צ 482/71 קלרק נ' שר הפנים, פ"ד כו(1) 113, בעמ' 117, שם נפסק כדלקמן:

"... שיקול-דעתו של השר (ושל מי שפועל על-פי העברת סמכויות מהשר) הוא מוחלט, כי סעיף 9 לחוק לתיקון סדרי המינהל (הנמקות) תשי"ט 1958- קובע שחובת ההנמקה אינה חלה על החלטה לפי חוק הכניסה לישראל. כות בלתי-רגיל זה נובע כנראה מתוך כך שלדעת המחוקק אדם אשר אינו אזרח ישראלי או עולה לפי חוק השבות, אין לו זכות כניסה לישראל או זכות שהייה בה אלא ברשות, ואף כשהוא נכנס אליה או יושב בה כדיון, רשאי שר הפנים בכל עת, לפי סעיפים 11 ו-13 לחוק, לבטל את האשרה או רשיון הישיבה שניתן לו - גם זאת ללא מתן נימוקים... .. העובדה, ששר הפנים ניאות להעניק לאדם אחר מאותה כת רשיון לישיבת קבע בארץ, אינה מחייבת אותו לנהוג באותו אופן גם כלפי העותרים. טענה של הפלייה אינה תופסת כאן. הדבר נתון, כאמור, לשיקול-דעתו המוחלט של שר הפנים, וכל עוד שאינו מנמק מנהגו השונה לבני מבקרים זרים בארץ, אין החלטותיו השונות יכולות לשמש נושא לביקורתו של בית-משפט זה, מלבד אם מוכח שהוא פעל מתוך שחיתות, מרמה, חוסר תום-לב וכיוצא בזה מן הדברים שעשויים לפסול כל פעולה שלטונית."

(בעניין זה ראה גם: בג"צ 740/87 **בנטלי נ' שר הפנים**, פ"ד מב(1) 443; בג"צ 758/88 **קנדל נ' שר הפנים**, פ"ד מו(4) 505; בג"צ 1689/94 **הררי נ' שר הפנים**, תקדין-עליון, כרך 4(4) 597).

50. מדיניות זו של המשיבים נבחנה לא אחת על ידי בתי המשפט, אשר לא מצאו בה פגם שיצדיק את ביטולה. מגוון האינטרסים הנלקחים בחשבון בעת הכרעה בבקשה הינו רחב ביותר, ואין הוא מוגבל אך ורק לשיקולי כנות הנישואין, וכיוצא בזה. כך נקבע בבג"צ 3648/97 **פטל נ' שר הפנים** (פרשת **סמקה**), פ"די נ"ג (2), 728, שענינה היה בבקשות לאיחוד משפחות מכח חוק האזרחות, כי:

"למותר לומר כי סמכותו של משרד הפנים עומדת לו לשקול שיקולים אחרים לבר שיקולי שנות הנישואין, כגון שיקולים של עבר פלילי, סכנה לשלום הציבור ועוד כיוצא באלה שיקולי על".

51. בית המשפט העליון חזר על עמדתו בבג"צ 3373/96 **סיאהם זעאתרה נ' שר הפנים**, תק-על (3), 1125 (1996), כפי שיפורט להלן.

52. מכוח שיקול הדעת הרחב המוקנה לשר הפנים בחוק הכניסה לישראל, כמפורט לעיל, נקבע בידי השר נוהל איחוד משפחות בישראל, הקובע, כי בן זוג זר מנישואין כדין לתושב קבע בישראל, יוכל לקבל רשיון לישיבת קבע בישראל, ב"הלך מדורג".

53. שיקול שלום הציבור וביטחון המדינה, הינו שיקול אותו מחויב השר לשקול, נוכח העובדה כי הענקת מעמד בישראל ובעיקר הזכויות הנובעות הימנה, עלולה להיות מנוצלת לרעה בידי מקבל המעמד, בין במכוון, בין בידועין, ובין שלא במכוון לצורך לפגיעה בביטחון המדינה ובשלום הציבור.

54. נוכח ניסיון העבר, ובמיוחד לאורך השנים האחרונות, אין המדובר בחשש בעלמא כי אם בפרוטנציאל סיכון שמומש הלכה למעשה, ואשר גבה עשרות קורבנות בנפש, של אזרחי ישראל ותושביה.

55. כידוע, בעקבות ההתפתחויות הביטחוניות מאז חודש אוקטובר 2000, התקבלה החלטת הממשלה 1813 ולאחריה אף חוק חוק האזרחות והכניסה לישראל (הוראת שעה), התשס"ג - 2003 (להלן - "**חוק הוראת השעה**") על פיו, ככלל, לא יוענקו לתושבי האזור אזרחות לפי חוק האזרחות ולא יינתנו רישיונות לישיבה בישראל לפי חוק הכניסה לישראל. אותם הרציונלים שהצדיקו את חקיקת החוק, מחזקים את סבירות דעתו של המשיב, בסירובו ליתן מעמד לתושבי האזור, כאשר לפי עמדת גורמי הביטחון, הדבר יהווה סכנה לשלום הציבור ולביטחון המדינה.

56. רציונל השמירה על בטחון המדינה ומניעת הסיכון הצפוי לאזרחיה ותושביה עוגן באופן מפורש בתיקון שהוכנס באוגוסט 2005 לחוק הוראת השעה בסעיף 73. סעיף זה תוקן בראשית

שנת 2007 פעם נוספת, מתוך מטרה להרחיב את גדר שיקוליו של המשיב בבואו ליתן החלטה בבקשה לאיחוד משפחה.

57. נוסחו העדכני של סעיף 3 לחוק הוראת השעה מורה כך:

"לא יינתן היתר לשהייה בישראל או רישיון לישיבה בישראל, לתושב אזור, לפי סעיפים 3, 3א, 3א(2), 3ב(2) ו-1(3) ו-1(4), ולא יינתן רישיון לישיבה בישראל לכל מבקש אחר שאינו תושב אזור, אם קבע שר הפנים או ממקד האזור, לפי הענין, בהתאם לחוות דעת מאת גורמי הביטחון המוסמכים, כי תושב האזור או המבקש האחר או בן משפחתם עלולים להוות סיכון ביטחוני למדינת ישראל; בסעיף זה, "בן משפחה" – בן זוג, חורה, ילד, אח ואחות ובני זוגם. לענין זה, רשאי שר הפנים לקבוע כי תושב האזור או המבקש האחר עלולים להוות סיכון ביטחוני למדינת ישראל, בין השאר על סמך חוות דעת מאת גורמי הביטחון המוסמכים ולפיה במדינת מושבו או באזור מגוריו של תושב האזור או המבקש האחר מתבצעת פעילות העלולה לסכן את ביטחון מדינת ישראל או אזרחיה."

58. כמפורט לעיל, מחעותרים 2,4 נשקף סיכון בטחוני, הן ממידע הנוגע ישירות אל _____, בקשריו לפעילי טרור, והן ממידע הנוגע לבני משפחתה של _____, (אשר סירבה להתיצב לתחקור בפני גורמי הבטחון) מידע שמצגם טיבו לא ניתן לחשפו בפני העותרים. מידע זה עומד לצד המידע העדכני המצוי בידי גורמי הבטחון הקושר את בני משפחת העותרים, משפחת אבו דהים, לפעילות במסגרת ארגון טרור.

59. סיכון לביטחון הציבור, עשוי לנבוע, בראש ובראשונה, ממידע הקושר את המבקש עצמו, ותושב האזור באופן ישיר לפעילי טרור ולפעילות עוינת, כבעניינו של _____.

60. אולם, על סיכון לביטחון הציבור ניתן ללמוד אף ממידע אודות בני משפחה הקשורים אל המבקש, המעורבים בפעילות טרור. מובן שעוצמת הסיכון משתנה בהתאם לקרבת המשפחה, והדעת נתנת שזו תגבר כאשר המדובר בקרבה מדרגה ראשונה, כבעניינה של _____.

61. עמדתו של משרד הפנים נבחנה לאורך שנים בפסיקות בית המשפט הגבוה לצדק ובית המשפט לעניינים מנהליים, ונקבע כי שקילת השיקולים הביטחוניים בבחינת בקשה ליתן עמדת המעמד היא מחויבת המציאות, ועל כן בדין שוקל המשיב את אישורה לאור עמדת גורמי הבטחון. (ר' לענין זה בג"צ 3373/96 זעארתה ואח' נ' שר הפנים (תק-על, 96 (3) עמ' 1125), בג"צ 3648/97 סטמקה נגד שר הפנים, פ"ד ננ(3), 728).

62. בית משפט נכבד זה נוקט כבר שנים רבות בקו הפסיקה, המאשר את מדיניות המשיב שלא לאשר בקשות לאיחוד משפחה, במקום בו נובע סיכון בטחוני מן המוזמן או המוזמנת. ר' לענין זה בג"צ 7061/05 חיסאם עטאונה ואח' נ' שר הפנים ואח' תק-על 2005(4), 1980, 1982.

"המבקש לזכות בישיבת קבע בישראל אינו יכול להיות קשור עם פעילי ח"ע וטרור. ישיבה בישראל קשר לגורמים כאלה הם בחינת תרתי דסתרי, ויש צורך במידה רבה של נאיביות, שלא לנקוט ביטוי חריף יותר, כדי שהמשיבים יאפשרו בנסיבות כאלה לעותר להמשיך בתהליך המדורג ולישב ישיבת קבע כאילו עלום כמנהגו נוהג."

5. במסגרת הפעלת שיקול דעתו של שר הפנים לעניין "מניעה ביטחונית", הוא רשאי להתחשב גם בשיקול בדבר סיכון ביטחוני תקשור בן משפחה קרוב של בן הזוג הזר המבקש איחוד משפחות. אם מצוי בידי שר הפנים מידע לפיו בן משפחה של מבקש מעמד בישראל עלול להוות סיכון ביטחוני לישראל, הוא רשאי לסרב לבקשה לאיחוד משפחות, ובלבד שהסירוב מבוסס על תשתית עובדתית ראויה. עמדתו על כך לאחרונה באחת הפרשות, בציינו:

התחשבות בקיומו של סיכון הנוצח בבו משפחה מדרגה קרובה, אין בה פסול עקרוני. במציאות הקיימת, נוכח הסכנות הביטחוניות הקשות עימן מתמודדת ישראל, גם סיכון ביטחוני הנשקף מבו משפחתו של תושב האזור, עשוי להקים בסיס לדחיית בקשה למעמד חוקי בישראל. יש לזכור כי קביעת מסקנות האם פלוני מהווה סיכון ביטחוני, טמון בה קושי מהותי. היא מציינה חזיו והערכה לעתיד לבוא. בכל הנוגע להתנהגותו הצפויה של בן הזוג הזר, המבקש לזכות במעמד חוקי בישראל. במציאות הביטחונית הקשה בה שרויה ישראל לעת הזו, מתחייבים 'שולי ביטחון רחבים' בהסדרת מעמד בישראל לתושבי האזור.... אכן, הכוחות הנלחמים בישראל הם טרוריסטים; הם אינם נמנים על צבא סדיר; הם אינם לובשים מדים; הם מסתתרים בתוך האוכלוסייה הפלסטינית האזרחית באזור; הם זוכים לתמיכת חלק מהאוכלוסייה האזרחית בכלל וכן לתמיכתם של בני משפחה וקרובים בפרט. במציאות קשה זו הניצבת בפני מדינת ישראל, הנלחמת על ביטחונה וביטחון אזרחיה, מתחייבת נקיטה במשנה זהירות במתן יתיעוד ישראלי לתושבי האזור... מתן יתיעוד ישראלי לתושב האזור חושפת את המדינה לסיכון מוגבר. היא טומנת בחובה פוטנציאל של ניצול לדעה של 'היתיעוד הישראלי' מודעים אנו לכך כי סירוב לבקשה לאיחוד משפחות אך משום שקרוב משפחתו מהווה סיכון ביטחוני למדינת ישראל עשויים לפגוע בבני הזוג החפים מכל פשע. אין זו מטרתו של ההסדר, אך זו עלולה להיות תוצאתו. אין מנוס מכך, אם מבקשים לטמון על יעילותן של הבדיקות הפרטניות, במציאות הנוכחית" (פרשת חסן, פסקאות 14-15; ראו גם בג"צ 7052/03 עדאלה – המרכז המשפטי לזכויות המיעוט הערבי בישראל נ' שר הפנים (טרם פורסם), פסקאות 94 ו-113 לחוות דעתי).

64. וכך, אף בפרשת בג"צ 2028/05 חסן אמארה נ' שר הפנים (טרם פורסם) הוזכר לעיל, מתייחס כבוד הנשיא בפסק דינו לכך, שהחלטה שם, שלא להאריך את תוקפו של היתר שהייה הקיים מבוססת על בחינה פרטנית. בית המשפט העליון מפנה להוראת סעיף 3 ד' לחוק הוראת השעה, ולחשיבות הבדיקות הביטחוניות ולצורך בהיותן אפקטיביות, קפדניות ודקדקניות. בתוך כך מפנה כבוד הנשיא ברק לפסקאות 94 ו-113 לפסק דינו בפרשת עדאלה, (בג"צ 7052/93) והוא קובע פעם נוספת כי אין כל פסול עקרוני, בכך שהחלטה שלא לאשר בקשה לאיחוד משפחות נסמכת על מידע ביטחוני אודות בן משפחה קרוב של המבקש.

"סירוב למתן מעמד חוקי בישראל בשל 'מניעה ביטחונית' הקשורה במבקש עצמו, אינו מעורר קושי, ובלבד שהסירוב מבוסס על תשתית עובדתית ראויה. חוק הוראת השעה מרחיב את סייג הסיכון הביטחוני גם על בני משפחה של המבקש. אכן, התחשבות בקיומו של סיכון הנוצח בבו משפחה מדרגה קרובה,

אין בה פסול עקרוני. במציאות הקיימת, נוכח הסכנות הביטחוניות הקשות עימן מתמודדת ישראל, גם סיכון ביטחוני הנשקף מבין משפחתו של תושב האזור, עשוי להקים בסיס לדחיית בקשה למעמד חוקי בישראל. יש לזכור כי קביעת מסקנות האם פלוני מהווה סיכון ביטחוני, טמון בה קושי מהותי. היא מצריכה חיזוי והערכה לעתיד לבוא, בכל הנוגע להתנהגותו הצפויה של בן הזוג הזר, המבקש לזכות במעמד חוקי בישראל. במציאות הביטחונית הקשה בה שרויה ישראל לעת הזו, מתחייבים "שולי ביטחון רחבים" בהסדרת מעמד בישראל לתושבי האזור".

במסגרת הבחינה מן הכלל אל הפרט שם, מפורטת פעילות אחי העותרת באותו מקרה. בסופו של דבר, קובע בית המשפט הנכבד כדלקמן:

"לאחר שעיינו במכלול החומר (הגלוי והחסוי) ושמענו טיעוני הצדדים, נחה דעתנו כי דחיית בקשת העותרים לאיחוד משפחות מבוססת על תשתית ראיתית ראויה והיא עומדת כאמות המידה הנדרשות. דחיית הבקשה באה למנוע סיכון קונקרטי לביטחון ולחיים, הנשקף מן העותרת וקרובי משפחתה בדרגה ראשונה. לקרוביה של העותרת מיוחסת פעילות ביטחונית חמורה. מלבד עצם החברות בארגון החמאס, הם עסקו בגיוס פעילים, באימונים צבאיים ובאחזקת כלי נשק. הסיכון הנשקף מהם לביטחון המדינה ולשלוטת הציבור גדול מאוד. סירוב הבקשה לאיחוד משפחות עומד בשלושת מבחני המידתיות....."

65. בתי המשפט לעניינים מנהליים אימצו את פסיקת בית המשפט העליון, ודחו עתירות בנושא בקשות אחמ"ש שסורבו על רקע מניעה בטחונית - ר' לענין זה פסק הדין בעת"מ 460/07 סאלח עלי מוסלם עוויסאת נ' משרד הפנים [פורסם בדינים מחוזי, כרך לו (10), 279], ניתן ביום 24/07/07, וכן פסק דינו של כבוד השופט ארבל בעת"מ (נצרת) 1137/07 רדינה עלי נ' מדינת ישראל - משרד הפנים [פורסם בנבו].

66. בית משפט נכבד זה דן לאחרונה במקרה דומה, בו טען המשיב כי אין להעניק היתר כניסה לישראל לעותרת (המוזמנת), וזאת נוכח מעורבות אחיה של העותרת בפעילות טרור. כבוד השופט עדיאל דחה את העתירה, וחזר על ההלכה החוזרת ונשזרת כחוט השני בפסיקת בית המשפט לעניינים מנהליים:

"בפסיקה נקבע כי "במציאות הקיימת, נוכח הסכנות הביטחונית הקשות עימן מתמודדת ישראל, גם סיכון ביטחוני הנשקף מבין משפחתו של תושב האזור, עשוי להקים בסיס לדחיית בקשה למעמד חוקי בישראל" (בג"צ 2028/05 אמארה נ' שר הפנים, לא מורסם, 10.7.06), ובלבד "שהסירוב מבוסס על תשתית עובדתית ראויה" (שם, שם). עוד נקבע בפסיקה, ש"במציאות הביטחונית הקשה בה שרויה ישראל לעת הזו, מתחייבים 'שולי ביטחון רחבים' בהסדרת מעמד בישראל לתושבי האזור" (בג"צ 7052/03 עדאלה ואח' נ' שר הפנים (טרם מורסם), סעיף 9 לפסק דינו של כב' השופט א' א' לוי; בג"צ 2028/05 לעיל, סעיף 14 לפסק דינו של הנשיא א' ברק). ...

[עת"מ (ירושלים) 614/07 ג'ובראן ואח' נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 13/3/08 (פורסם בנבו)].

67. כאמור לעיל, פרטי המידע המודיעיני החסוי יובאו בפני בית המשפט הנכבד במעמד צד אחד.

68. די במידע המודיעיני המצוי בפני גורמי הבטחון כדי לאשר את עמדת המשיב, שלא להתיר את שהייתם של _____ 1 _____; תושבי האיזור, בישראל.

69. נוסף וטאמר שוב, כי סירובה של _____ לשתף פעולה עם גורמי הבטחון ולהתייצב לתחקור בפניהם, בחלק גיבוש עמדתם ביחס לבקשתה לשהות בישראל, לא סייע בידי העותרים אלא אך חיזק את עמדת המשיב. בנקודה זו אין לעותרים להלין אלא על עצמם.

70. הנימוק שצוין לכתחילה בהחלטת המשיב באשר לבקשות העותרים לאיחוד משפחות, הוא חעובדה כי העותרים כולם הם בני משפחתו של המחבל שביצע את הפיגוע בשיבת "מרכז הרב" בירושלים, במהלך חודש מרץ 2008.

71. המשיב יטען, כי במסגרת שיקול הדעת הרחב הנתון לו במסגרת חוק הכניסה לישראל, הוא רשאי ואף חייב לשקול שיקולים ציבוריים כלליים, ובכלל זה גם את חעובדה, כי המבקשים לקבל מעמד בישראל תומכים ומצדיקים, למעשה, פיגועי טרור המבוצעים כלפי אזרחים ישראלים, על ידי בני משפחתם המתגוררים עימם. כמובן שתמיכה כאמור, המנוגדת מניה וביה לאינטרסים החיוניים של מדינת ישראל, אינה יכולה להתיישב עם קבלת מעמד בישראל.

72. כפי שהראינו לעיל, בהלכה הפסוקה של בית המשפט העליון, נקבע לא פעם, כי בגדר שיקול דעתו הרחב של שר הפנים, לפי חוק הכניסה לישראל, רשאי המשיב להביא בחשבון אף שיקולי על, וכן אינטרסים חיוניים של המדינה.

73. במסגרת שיקול דעתו של שר הפנים, בין על פי חוק הכניסה לישראל, בין על פי חוק האזרחות, התיישב - 1952 (להלן - חוק האזרחות), ובין על פי חוק השבות, התיישב - 1950 (על פיו, לכאורה, קיימת הזכאות), רשאי השר לשקול - בין היתר - את השאלה, האם ההיענות לבקשה לשהות בישראל ולקבל מעמד בה עלולה ליצור סכנה לשלום הציבור ולבטחונו, סכנה לשלום המדינה ולבטחונה, או לפגיעה בריבונות המדינה או באינטרסים חשובים אחרים שלה.

74. נזכיר לענין זה את דברי בית המשפט העליון בבג"צ סטמקה שהובא לעיל, ואף את פרשת "זעאתרה", שאוזכרה למעלה ובה נקבע כלהלן:

אשר לבעלה של העותרת מס' 6, אומר שר הפנים כי על-פי מידע מודיעיני שהצטבר בידי כוחות הבטחון אודות בעלה (אחמד מוחמד עאיד זעאתרה), פועל אותו אדם מטעם מנגנוני הבטחון של הרשות הפלסטינית. לדעת גורמי הבטחון, אין ליתן לבעלה של העותרת מס' 6 מעמד כלשהו במדינת ישראל וזאת מטעמים של פגיעה באינטרסים חיוניים של המדינה....

אשר לגומו של עניין, נחה דעתנו כי החומר שהיה נגד עניינו של שר הפנים מצדיק את החלטתו, לגופם של דברים, לסרב לבקשתן של העותרות (והכל על יסוד הנחה שמקום מגוריהן של עותרות אלו הוא בתחומי העיר ירושלים). סמכותו של שר הפנים על-פי חוק הכניסה לישראל הינה סמכות רחבה ביותר, ורשאי היה השר, על-פי חומר הראיות שהונח לפניו, לסרב לעותרות את מבוקשן. לא נמצא לנו יסוד להתערבותנו

בהחלטתו של שר הפנים לטרב ליתן לבעליהן של העותרות, לכל אחד מהם לעצמו, רישיון לישיבת קבע בישראל.

ור' לענין זה אף את פסק הדין בבג"ץ 1447/07 **צפאא ראשד נ' משרד הפנים - סניף חדרה**, תק-על 2185 (2), 2185 (2008); בב"צ 2898/97 **רביחה סלמן עטיה** (מאוזכר בנבו- הדין בעניינו של מנכ"ל הסהר האדום הפלסטיני; עתי"מ (מחורי יר') 1077/07 **גדעון סאמר נ' משרד הפנים**, תק-ממ 9702, 9701 (2), 2008).

75. המבקשים תושבי ישראל, קרי העותרים 1,3 הינם בני משפחת אבו דהיס, אשר כפי שפורט לעיל, הינה משפחה המזוהה עם ארגון הטרור חמא"ס, כאשר אבי המשפחה, אבי העותרים 1,3, הינו **פעיל חמא"ס ותיק ומרכזי בשכונה העותר 1, בעלה של _____**, היה חבר בעבר בהנהגת החמא"ס בשכונה, ואף נעצר בעבר בגין פעילותו בחוליית חמא"ס. **אח נוסף, _____**, שחזר מחו"ל לאחר הפיגוע, נחקר במהלך שנת 2006, ובחקירתו עלה כי הוא **עמד בקשר עם פעילי ג'יהאד עולמי**.

76. עינינו הרואות כי גם יוצאי חלציו של אבי המשפחה פעלו בהשראתו, ונטלו חלק לאורך השנים בפעילות טרור עוינת נגד מדינת ישראל. הגדיל לעשות אחי העותרים 1,3, אשר אך לפני כשנה ביצע את הפיגוע בישיבת "מרכז הרב" והביא למותם של שמונה אזרחי ישראל.

77. המחבל, ליד שנת 1982, היה בעל רישיון לישיבת קבע בישראל. אין חולק כי המחבל התגורר עם העותרים בבית אביו בשכונת גיבל מוכבר במזרח-ירושלים (ר' סעיף 8 לעתירה).

78. העותרים תיארו בעתירתם את שאט הנפש העולה אצל כל בן אנוש מהפיגוע הרצחני שביצע אחיהם. יחד עם זאת, העותרים עצמם ובני משפחתם פעלו לאחר האירוע הרצחני באופן המנוגד לדבריהם אלו.

79. ממידע אשר נאסף על-ידי משטרת ישראל והשבי"כ, עולה כי בני משפחת העותרים, משפחת אבו דהיס, מזוהים עם תנועת החמא"ס בגיבל מוכבר מזה שנים.

80. כאמור לעיל, ביום 6.3.08, ראש חודש אדר, בשעת ערב, חדר אח העותר 1, והעותרת 3, _____ אבו דהיס, לישיבת "מרכז הרב" בשכונת קרית משה בירושלים, ופתח בירי לעבר תלמידי הישיבה בנשק אוטומטי מסוג קלציניקוב. בפיגוע נרצחו 8 מתלמידי הישיבה: 7 מהם נערים בשנות העשרה של חייהם (מתוכם ארבעה קטינים) ותלמיד נוסף בן 26 שנים. כמו כן נפצעו בפיגוע הרצחני תלמידים נוספים, חלקם באורח קשה. המחבל עצמו, _____ אבו דהיס נורה ונהרג במהלך הפיגוע על-ידי קצין צה"ל המתגורר בקרבת מקום.

81. לאחר הפיגוע הוקמה בבית בו התגורר המחבל, **שהוא אף בית העותרים**, סוכת אבליים, ובמקום הונפו דגלי חמא"ס וחזבאללה, דבר המעיד, לדעת גורמי הביטחון, על הלכי הרוח בקרב המשפחה ועל רצונם להזדהות ולשייך את המחבל והפיגוע לזרמי האיסלאם הקיצוני.

82. בסמוך לאחר הפיגוע, פוזרו בסמוך לבית המחבל ובאזורים נוספים בירושלים כרזות ועליהן תצלומי של המחבל שהוגדר בהן כ"שאהיד" שביצע "פעולת גבורה" בירושלים. ברשות גורמי

הביטחון גם הצטבר מידע רב אודות "עלייה לרגל" של גורמי פח"ע מקומיים לבית המחבל
לטובת הבעת הזדהות עם המעשה.

83. בעת שביצע המחבל את פיגוע הטרור בישיבת "מרכז הרב" הוא ניצל את חופש התנועה הנתון
לו בישראל. המדינה טענה לענין זה בתגובתה לבג"צ 9353/08 בעניינם של בני משפחת אבו
דהים:

*"הפיגוע שביצע המחבל כוון לשם פגיעה בתלמידים, ששהו באותה העת במוסד
החינוך שלהם, ישיבת "מרכז הרב" בירושלים. בפיגוע נהרגו כאמור 8 מתלמידי
הישיבה, מחציתם קטינים, ותלמידים נוספים נפצעו, חלקם באורח קשה.*

*מדובר באירוע טרוור קיצוני בחומרתו, בו נוצל לרעה חופש התנועה של תושבי ישראל
ונגישותו למוסד חינוך הומה תלמידים, באופן שהגביר את עוצמת הפיגוע ואת
חומרת תוצאותיו.*

*מדובר בשבירה בוטה של כל קוד התנהגות מוסרי ואנושי, כזה שמוכר על-ידי חברה
מודרנית, המקדשת את ערך החיים ואת הצורך בשמירה על זכויותיהם, שלומם
וחייהם של אזרחים תמימים, בכלל, ושל קטינים, בפרט."*

העתק תגובת המשיב לבג"צ 9353/08 מצ"ב ומסומן מ/17

84. נוכח הנסיבות התמורות של הפיגוע דגן, החליט אלוף פיקוד העורף להורות על נקיטה
בסנקציה על פי תקנה 119 לתקנות ההגנה ביחס לבית העותרים, משפחת אבו דהים. בני
המשפחה עתרו על החלטה זו לבית המשפט העליון במסגרת הליך בג"צ 9353/08.

85. בדחותו את העתירה, בפסק דינה של כב' השופטת נאור מיום 5.1.09, קבע בית המשפט העליון
בין היתר את הדברים הבאים:

על מי נתונים שמסר שירות הביטחון הכללי, כך מפרט המשיב, מאז שנת
2007 יש גל טרור בו מעורבים תושבים ממזרח ירושלים. גל הטרור התגבר
בשנת 2008. בניגוד לעבר, מאפיין עיקרי של גל הטרור הנוכחי מלבד היקפו,
הוא שתושבי מזרח ירושלים מבצעים את הפיגועים בעצמם ולא משמשים
כנעבר רק סיעונים של מפגעים תושבי האזור. בידי גורמי הביטחון הצטבר
מידע אודות כוונות של תושבי מזרח ירושלים לבצע פיגועים נוספים, ואף
סיכלו כמה פיגועים נוספים שתוכננו להתבצע בידי תושבים ממזרח ירושלים.
המשיב צירף לתגובתו סקירה של שירות הביטחון הכללי בדבר מעורבות
תושבי מזרח ירושלים בפעילות טרור. סקירה זו מעדכנת ליום 22.9.2008.
מסקירה זו עולה כי בשנת 2008 נעצרו 104 תושבי מזרח ירושלים בגין
מעורבות בפיגועי טרור, כאשר בכל התקופה שמהז שנת 2001 ועד שנת 2007
נעצרו 374 איש..... עוד מצוין שירות הביטחון הכללי בסקירתו כי להתמודדות
עם האיום החדש נדרשת הגברה של צעדי הרתעה, כולל הריסות בת
המחבלים וחיזוק הסנקציות מול משפחות המחבלים, חיזוק הנוכחות
הביטחונית הישראלית במזרח העיר, מיצוי הדין עם מבצעי עבירות מלויות
של סחר באמל"ח והחזקתו והגשת כתבי אישום כנגד מי שמתכוון לבצע
פיגוע.

העתק פסק הדין בבג"צ 9353/08 מצ"ב ומסומן מ/18

86. העותרים טוענים כי משמילאו אחר הקריטריונים הבאים: קיום מרכז חיים בישראל, הוכחת

נישואים כנים והעדר קיומה של מניעה בטחונית או פלילית, היה על המשיב לאשר את בקשתם באופן אוטומטי.

87. טענה זו ראויה להדחות משני נימוקים מרכזיים:

88. האחד – כפי שהתברר, ביחס לשני המוזמנים, הן העותרת 2, _____, תושבת הרשי"פ, והן העותרת 4, _____, תושב הרשי"פ, ישנו מידע מודיעיני בטחוני, המצביע על פוטנציאל סיכון הנשקף מעצם שהייתם בישראל. הנה כי כן, אליבא דידם של גורמי הבטחון, ישנה מניעה בטחונית מובהקת להיתר את שהייתם של העותרים 2,4 בישראל.

89. אמנם, המשיב בקש לברר עד תום את טיבה של המניעה הבטחונית העומדת נגד _____, העותרת 2, בטרם יתן החלטתו הסופית בעניין, אך ביי"כ העותרים הודיעו על סירובה של _____ להתייצב בפני גורמי הבטחון לתחקור ו/או שימוע. בכך, ויתרה _____, באופן פוזיטיבי, על זכות הטעון בפני המשיב, קודם למתן החלטה סופית בעניינה. ובסירובה לשתף פעולה עם גורמי הבטחון, חזיקה העותרת _____ את ההערכה הבטחונית שגובשה ביחס אליה, וכאמור, אין לה להליך בנסיבות הענין, אלא על עצמה.

90. בנסיבות אלה, לא ניתן לחלוק על סבירות עמדתו של המשיב בעניינה, כי המניעה הבטחונית העומדת ביחס ל_____ שרירה וקיימת, והיא מצדיקה למנוע את שהייתה בישראל.

91. כל האמור לעיל מתקיים אף ביחס ל_____, העותרת 4. בעניין אין מדובר על מידע מודיעיני הנוגע לבני משפחתו, אלא על מידע הקושר אותו באופן ישיר לפעילי טרור ולגורמים התומכים בפעילות טרור.

92. הנימוק השני המצדיק את דחיית טענתם של העותרים הוא היעדר הצדקה מן הטעם של אינטרסים של המדינה להענקת מעמד בישראל. שיקול זה בעניינו, הינו נוסף על האמור לעיל, בהיבט הקונקרטי.

93. כאמור לעיל, המשיב קבע את הליך איחוד המשפחות עבור בני זוגם של תושבי קבע, מתוך הכרה בחשיבות התא המשפחתי ולמניעת פירוד בין בני המשפחה. זאת, על אף כי מלכתחילה, אין לבני הזוג זכות מוקנית לקבלת מעמד בישראל, ופורט בענין זה לעיל.

94. ברי כי מתן מעמד בישראל אינו עניין של מה בכך, בהיותו מעניק זכויות ויוצר סטטוס. קבלת מעמד ישראלי טומנת בחובה הכרה בעקרונות היסוד של המדינה, או למצער בזכות קיומה ובזכות אזרחיה לקיום ולביטחון.

95. התנהגות משפחת העותרים, עובר לאירוע הרצחני ולאחריו, מנוגדת באופן נחרץ לרציונלים העומדים ביסוד הענקת מעמד ישראלי לכל מאן דהוא.

96. העותרים, בהתנהגותם, מביעים את הסכמתם לפגיעה באזרחי ובתושבי ישראל, בבטחונה המדיני ובמטרות קיומה, ותומכים ומצדיקים הלכה למעשה מעשה רצח נתעב על רקע לאומני. כאמור, כל פעולות העותרים וזעקות חמא"ס, העותרים מביעים תמיכה בלתי מסויגת במעשה הרצח, חובקים את ארגון החמא"ס, ובכך תומכים ומקדמים את מעשי הטרור הנפשעים נגד מדינת ישראל.

97. הטענה כי המשיב צריך להביא בחשבון רק את התקיימותם של שלושת הקריטריונים המוזכרים לעיל מופרכת מיסודה. מה מבקשים העותרים לטעון - כי במקרה בו הם מפעילים בניגוד מוחלט לאינטרסים של המדינה, למטרות קיומה, בניגוד לעקרונות אוניברסליים מרכזיים, ותוך תמיכה במעשי טרור, מצופה מן המשיב לאשר את שהייתם של בני זוגם בישראל! (וזאת ודאי במקום שבו לבני זוג אלו קשרים עם פעילי טרור כמוטרט לעיל)

98. במקרה שבו, החיבור שבין בני משפחת העותרים, לבני זוג תושבי האזור, יש בו כדי להגדיל את הסיכון הבטחוני הנובע מחיבור זה, על רקע תמיכתם והזדהותם של בני משפחת אבו דהים עם ארגון טרור, ההחלטה שלא להעניק היתרי שהיה בישראל, הינה החלטה נכונה וראויה, מקל וחומר.

ותזכיר, כי אין בידי העותרים זכות מוקנית לקבלת מעמד או היתר שהייה בישראל. העותר 4, —, אף לא החל בחליף איחוד המשפחות, משטרובה בקשתו עוד טרם שאושר.

99. במקרה הנדון, שילוב המידע המודיעיני הנוגע לבן משפחתה של העותרת — מדרגה ראשונה, המצביע על היותו פעיל טרור בארגון החמא"ס, עם תמיכתם, הזדהותם ופעילותם של בני משפחת אבו דהים, ובכלל זה, — בעלת, בארגון הטרור חמא"ס בירושלים, מעצימה את המסוכנות בשהייתה של העותרת בישראל.

100. כך גם באשר ל —, הקשור ישירות לפעילי טרור בעצמו. — מתגורר בבית חורי אשתו, משפחת אבו דהים כאמור — משפחה זו תומכת בפעילות טרור ללא כל הסתייגות. בני המשפחה מעורבים בפעילות טרור, אף על פי מידע עדכני המצוי בידי גורמי הבטחון. שילוב נסיבות זה הינו בעל פוטנציאל מסוכנות ממשי. פוטנציאל זה התממש אצל בן משפחה אחר, ביום 8.3.08, ותוצאותיו ידועות.

עמדת המשיב

101. החלטת המשיב בעניינם של העותרים הינה החלטה סבירה ועניינית, אשר ניתנה במסגרת שיקול דעתו הרחב של שר הפנים, בהתאם לסמכות המוקנית לו בחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952, ומכת הוראות התיקון לחוק הכניסה לישראל (הוראת שעה), התשס"ג - 2003.

102. זכותו של אדם לחיי משפחה בישראל אינה גוברת על זכותם של המדינה, תושביה ואזרחיה, לשמירה על בטחונם ועל מטרות קיומה של המדינה. באיזון האינטרסים הכולל,

תגבר הזכות לבטחון על פני הזכות לחיי משפחה, בהתקיים בדיקה פרטנית אינדיבידואלית המצביעה על פוטנציאל הסיכון הנשקף ממתן היתרי שהיה בישראל. בנסיבות הענין בכללותן.

103. איוון האינטרסים בין עקרון השמירה על בטחון התושבים, הגובר על הזכות לחיי משפחה חוזר ונשנה כחוט השני בפסיקת בית המשפט העליון ובתני המשפט לעניינים מנהליים. ר' לענין זה כאמור בעע"מ 7154/05 - מלאטף מתאירגי ואח' נ' שר הפנים . תק-על 42005(4), :546

"לשר הפנים מוקנה שיקול דעת רחב בבואו להכריע בדבר הקניית מעמד לאדם בישראל. במסגרת שיקול הדעת כאמור, רשאי הוא להעדיף את שיקולי בטחון הציבור על פני ציפיות הפרט. כאשר הקניית מעמד בישראל כרוכה בסכנה לבטחון הציבור, ומקום שסכנה כזו נלמדת באורח מוסמך מחומר המצוי בידי רשויות הבטחון, כי אז ניתן ביסוס להחלטת הרשות המוסמכת, ואין מקום להתערב בה ולשנותה (השווה 4156/01 דימיטרוב נ' שר הפנים, פד"י נו"מ 289, 293; בג"צ 2527/03 סועאד אסעיד נ' משרד הפנים, תק-על 2003(3) 2537, 2539)."

104. לאור סבירות החלטתו של המשיב, ומכל הטעמים המפורטים לעיל, לא נמצא מקום להתערבות בית המשפט הנכבד בהחלטה.
105. תצהירים לתמיכת עמדת המשיב יצורפו לבית המשפט הנכבד בהקדם האפשרי.
- מכל האמור לעיל, יתבקש בית המשפט הנכבד לדחות את העתירה לגופו של ענין, ולחייב את העותרים בהוצאות משפט ושכר טרחת פרקליטי המשיב, בתוספת מע"מ כחוק.

מינו אליאס יאן, ט"ד

עוזרת ראשית לפרקליטת מחוז ירושלים (אז)